

La música a les antigues civilitzacions

Mesopotàmia:

La música en Mesopotàmia va estar molt influenciada per les cultures dels diferents pobles que s'assentaren al costat dels rius Tigris i Éufrates. Sumeris, acadis, Babilònics o siris son alguns dels pobles que ocuparen eixa franja fins l'arribada d'Alejandro Magno a l'any 331 AC. Algunes fonts es permeten conèixer la seua música com els documents literaris, relleus en pedra o instruments trobats. el més destacat és la Lira o l'arpa de Ur. També utilitzaven laudes, flautes, xirimíes dobles i trompetes rectes com a instruments de vent, de la família de percussió abundaven les sonalles, cròtals, tabals i les campanes de bronze.

Egípcia:

La societat egípcia donà molta importància a la música. La utilitzaven en diferents activitats diàries, però va ser als temples i en les cerimònies o tindrà més desenvolupament.

Es transmetia de forma oral, no s'escrivia, per lo qual no se sap molt bé com sonava. Tot això tenim algú document utilitzat en cerimònies de culte als deus, que ens permet suposar que dos sacerdotesses representaven als deus. També gracies a l'escriptura jeroglífica, baix-relleus i texts sabem els instruments més importants. Destaquem les arpes, lires, flautes, xirimies dobles, trompetes rectes o sistrum (instrument en forma de U).

Índia:

En la Índia la major font d'informació de música religiosa ve dels llibres dels Vedes que arrepleguen gran quantitat d'himnes i cançons vocals.

L'estructura de la seua música es feia amb els regas (esquemes melòdics basat en una col·lecció de notes donades) i a partir d'ací el músic improvisava.

China

Alguns instruments trobats, com les campanes de bronze o xicotets instruments de vent, indiquen que la música estava present en aquesta civilització fa 4000 anys. La seua elaboració demostra una sofisticada artesania de diversos materials: metall, bambú, fusta o seda...

La música ocupa un lloc destacat en la cultura i societat china des dels orígens, la seua melodia te com a base tant sols cinc notes (penta-tonia).

Els instruments que podem destacar son: pipa, ruan, erhu, guzheng, guqin, yangqin de corda, dizi, shena o suona de vent i de percussió gong, King, dagu...

Grècia

Per als Grecs, la música era un art d'origen diví. La palabra música ve del terme musike (art de les muses) i segons la mitologia , els instruments musicals van ser creats pels deus.

Per a ells la música no era solament els sons sino la poesia i la dansa també era música. Estava present en tot tipus d'activitats religioses o socials: bodes, funerals, banquetes, celebracions solemnes, etc.

La música va ser tractada també pels filòsofs principals de la època: Platon i Aristòtels estudiaren l'influència de la música en els ciutadans, asi com al seu caràcter.

Era de textura monòdica (una sola línia melòdica). Els instruments que acompanyaven tan sols imitaven la melodia amb adornos i la seua notació era alfabètica, amb lletres. Els instruments més valorats eren els de corda: La lira i el aulos (de vent).

